

Ramsau: nejlepší tratě na světě

Pět set kilometrů běžkařských tras na jednom místě upravují jen italské Dolomity, české Krkonoše a rakouské Ramsau. Nejlepší z tohoto trojlístku je jednoznačně ram-sausko-schladmingské údolí mezi Dachstei-nem a Nízkými Taurami. Běžkařů tady za pěkného počasí jezdí nepočítaně, ačkoliv se za používání stop platí, podobně jako za lyžování na sjezdovkách.

Stopy na pláních a svazích okolních hor jsou jako vysoustružené. Jejich trasy cizelo-valy generace běžkařů. Průměrný rekreační běžkař se na nich cítí stejně dobře jako vý-konnostní závodník i rodinka na lyžařském výletě. Nelze přesně říci, čím to je, ale stopy jsou prostě vedeny nejlepším směrem v ide-álním terénu.

Ramsau nahrává i klima. Noci tu jsou chladné kvůli okolním vysokým horám, a tak se tu drží dlouho do jara příjemně rychlý sypeký sníh. V Dolomitech se proti tomu často jezdí na sněhové břečce kvůli je-jich jižní poloze. Přes den bývá v okolí Ram-sau většinou slunečno, protože mraky a vět-ry zachytávají masívy Dachsteinu, Gosau-kammu a Nízkých Taur, zdvíhající se hned nad údolím. Krkonoše a Jizerské hory proti tomu schytávají veškeré špatné počasí, kte-ré přichází od severu z polských a němec-kých rovin.

Velká Fatra: drsná turistika

Jedno z nejkrásnějších a přitom nejdostup-nějších slovenských pohoří je Velká Fatra. Nejvyšší hora Ostredok měří téměř stejně co Sněžka. Při zimním přechodu hřebenov-ky se menší část jede po bezlesých kopcích, většina trasy vede v lesním pásmu. Vždy je však třeba počítat, že si budete proslapávat stopu. Proto jsou nutné široké turistické běžky a pohodlné kotníkové boty.

Hlavní hřeben se jezdíva za dva až tři dny. V případě špatného počasí se z něho dá v mnoha místech sjet po značených cestách. Nejdrsnější lyžaři na cestě přespávají ve sta-nech. Kdo si takové dobrodružství odpustí, zvolí trasu od chaty k chatě. Bude to však mít organizačně náročné, postele bývají často obsazené.

Většina lyžařských přejezdů Velké Fatry začíná v Banské Bystrici. Odtud stačí dojet pár kilometrů autobusem do vesničky Tu-recká. Lyžovat se začíná v hotelu Králova studňa pod Krížnou a po hlavním hřebeni se dojede na chatu Pod Borišovom. Je to po-slední varta civilizace s pouhými devatenácti lůžky (nutno se objednat předem). Od-tamtud čeká lyžaře dlouhý den, musí se do-

FOTO: ARCHIV

Stopy na pláních a svazích hor v Ramsau jsou jako vysoustružené. Vedou nejlepším směrem v ideálním terénu, takže jsou příjemné pro závodníky i rekreační běžkaře.

stat až do bývalého vojenského rekreačního střediska Smrekovica. Závěrečnou odmě-nou je 15km mírný sjezd ze Smrekovice do Ružomberoku, jen chvílemi přerušovaný krátkými úseky do kopce. Odtamtud jezdí rychlíky nazpátek do Čech.

Mitterdorf: hned za hranicemi

Lyžařské centrum Mitterdorf/Philipp-sreuth se rozložilo na Šumavě hned za česko-ně-meckými hranicemi. V okolí hory Almberg (1139 m) za hraničním přechodem Strážný nabízí lyžařům šest vleků. Češi sem ovšem jezdí spíše na běžky. Okolí Mitterdorfu je protkáno perfektními běžkařskými trasami vedoucími převážně lesem. Tratě mezi stro-my v kombinaci s mírnější jižní stranou Šu-mavy zaručují lepší podmínky pro lyžaře než drsná severní česká strana hor. Nefouká tu tolik a bývá zde tepleji.

Jednotlivá kolečka měří většinou kolem 5 km a jsou určena spíše pro kondiční a sportovní běžkaře než turisty. Červeně jsou značené středně náročné okruhy, černé značky vedou po velmi těžkých trasách. Systém značení je tedy podobný jako na sjezdovkách.

Nástupy do stop jsou nejlepší v obcích Al-zenberg, Philipp-sreuth, Vorderfirmiansreut a v samotném Mitterdorfu. Pokud vás neza-jímají sjezdovky ani běžky, Mitterdorf nabí-zí ještě desítky kilometrů zimních tras pro pěší turistiku. Stopy jsou projížděné skú-trem nebo jsou pravidelně proslapané. Stačí si obout teplé pohorky a vyrazit podle zim-ního značení. Vede obvykle od vesnice k vesnici, na návrší ke kapličkám či údolím podél potoků.

Český skibus jezdí každou sobotu po trase České Budějovice – Prachatice – Volary – České Žleby – Mitterdorf. V sedm hodin ráno odjíždí z Budějovic a odpoledne odjíždí z Mit-terdorfu ve čtvrt na pět. Jízdní řád je na in-ternetových stránkách www.skitrans.cz. Jed-noduchý příjezd do Mitterdorfu je i autem z Volar přes Strážný. U běžkařských drah je dostatek parkovacích míst.

Wetterstein: stále dolů

Oblíbenou prázdninovou oblastí Mnichova-nů je Wetterstein s nejvyšší německou ho-rou Zugspitze (2968 m). Na hřebenech je zimní království horolezců, zasněženými roklemi se spouštějí skialpinisté, po úbočí nad Garmisch-Partenkirchen vedou vyhlá-šené sjezdovky a v údolích pod tím vším se prohánějí stovky běžkařů. Okolo Ga-Pa se jako v každém moderním horském středis-ku upravují desítky kilometrů běžeckých drah.

Specialitou je 40km upravovaná běžkař-ská trať údolím ze sedla Schranitzpass v ti-sícimetrové nadmořské výšce až do Garmis-che v sedmi stech metrech nad mořem. Fre-kventovaná trasa se kroutí většinou mírně z kopce, objíždí několik vesnic a městečko Mittenwald. Nejvíce se jede po loukách se dvěma projetými stopami – jedna pro stou-pání, druhá pro sjezd, obě upravené pro kla-siku i bruslení. Celým údolím projíždí vlak, většina běžkařů-výletníků se proto po ránu nechá vyvézt nahoru a potom už v klidu sviští romantickým zasněženým údolím po-dél řeky, kam jim síly dovolí. ■

JAKUB TUREK

Autor je šéfredaktorem časopisu Horydoly